

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714202108
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714202108.2

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, proti žalovanému: F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Č. XXX/XX, XXX XX U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpeného advokátom: JUDr. Bohdan Jakubis, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 774,69 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Súd vracia žalobcovi krátený súdny poplatok za návrh v sume 39,30 €.

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania v sume 119,33 € k rukám jeho advokáta JUDr. Bohdana Jakubisa, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 31.3.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 774,69 € s príslušenstvom a náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia titulom neuhradeného záväzku žalovaného zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

Dňa 3.10.2014 do konania vstúpilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV ako vedľajší účastník na strane žalovaného, žiadalo o zaslanie návrhu na začatie konania a priznanie náhrady trov konania.

Žalobca ani žalovaný proti vstupu združenia do konania nenamietali.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa 2.3.2015 prevzal fotokópiu žalobného návrhu s prílohami. Dňa 10.3.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, kde sa v I. bode vyjadrenia zaoberal prípustnosťou vedľajšieho účastníctva v konaní, v II. bode sa venoval nárokom vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a v III. bode sa vyjadril vo veci samej. Zástupca vedľajšieho účastníka poukázal na to, že keď do konania vstupuje ako vedľajší účastník právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, nemusí preukazovať právny záujem na výsledku konania, pretože možnosť vstúpiť do konania mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ohľadom ochrany osobných údajov citoval uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 29.1.2014, sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9 a vyjadril názor, že k účinnému vstupu vedľajšieho účastníka nie je potrebný výslovný

súhlas odporcu, iba jeho výslovný nesúhlas spôsobuje neprípustnosť vedľajšieho účastníctva. Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka, jeho zástupca podotkol, že nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by bolo v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Podľa argumentácie žalobcu by ani jemu v prípade plného úspechu nemala byť priznaná náhrada trov konania, nakoľko ide o veľkú spoločnosť skupujúcu pohľadávky, ktorá má dostatočné finančné zázemie, bohatý pracovný aparát, v rámci ktorého zamestnáva ľudí s právnickým vzdelaním a preto nie je nevyhnutné, aby sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou, ktorá zbytočne navyšuje trovy konania. Právne argumenty vedľajšieho účastníka považuje za opodstatnené, úkony účelne vynaložené a preto žiada uhradiť trovy právneho zastúpenia. Podľa zástupcu vedľajšieho účastníka samotné tvrdenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, resp. vznesenie námietky premlčania, za súčasnej povinnosti súdu ex officio ich skúmať, je účelným bránením práv účastníka. Poukázal aj na to, že žalobca dlhodobo uplatňuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, úroky odporujúce dobrým mravom a neprimerane vysoké, ako aj premlčané pohľadávky na celom území SR. Trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí samostatne, nezaťažuje nimi žalobcu ani žalovaného a ich náhradu dosiahne len v prípade, že žalobca bude v konaní neúspešný. Toto je potrebné považovať za súčasť rizika, s ktorým žalobca musí kalkulovať pri súdnom uplatnení napr. premlčanej pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. V ďalšom vedľajší účastník citoval judikatúru Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.3.2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/169/2012 zo dňa 9.8.2012 a sp. zn. 17Co/87/2012 zo dňa 25.4.2012. Vo veci samej sa vedľajší účastník vyjadril v tom zmysle, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na ust. § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Ďalej citoval ust. § 101 a § 103 OZ a uviedol, že žalobca podal návrh na súd až po uplynutí premlčacej doby, preto vzniesol prostredníctvom svojho právneho zástupcu námietku premlčania celého nároku. Upriamil pozornosť na netransparentnú inkorporačnú doložku, ktorou sa mali stať súčasťou zmluvy Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, označil ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy a žalovaná ich nepodpísala, preto pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy nejde o platný úkon. Potom úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v obchodných podmienkach sa nestávajú súčasťou zmluvy. Zároveň vedľajší účastník poukázal aj na výšku ročnej úrokovej sadzby úveru a revolvingu vo výške takmer 70 %. Takáto dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 OZ neplatná. Zmluva tiež neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 11 cit. zákona sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a/ až k/, r/ a y/ cit. predpisu. V tomto prípade absentuje v zmluve uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobcovi by tak vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých žalovanému (ak by nárok nebol premlčaný), pričom podľa karty klienta žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.071,70 eur a žalovaný vrátil spolu 3.260,24 eur, preto žalobca nemá nárok na zaplatenie žiadnej sumy od žalovaného, ktorý sa dokonca môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu. Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 119,68 € na účet jeho právneho zástupcu. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby á 51,45 € (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej), 2 x režijný paušál á 8,39 €.

Súd vytyčil prvé pojednávanie na termín 2.6.2015. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného dňa 1.6.2015 doručil súdu e-mailové podanie, v ktorom oznámil, že v predmetnej právnej veci prevzal právne zastúpenie žalovaného, na základe čoho žiadal o odročenie termínu pojednávania z dôvodu kolízie termínu pojednávania s pojednávaním vytyčeným na OS Prievidza č.k. 14C/48/2014. K žiadosti nebolo doložené plnomocenstvo od žalovaného na jeho zastupovanie pre JUDr. Jakubisa. Z obsahu spisu je zrejmé, že JUDr. Jakubis je právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Žalobca dňa 29.5.2015 pred prvým pojednávaním v danej veci doručil súdu späťvzatie žalobného návrhu v celom rozsahu, na základe čoho žiadal konanie zastaviť a vrátiť žalobcovi časť súdneho poplatku.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. žalobca môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil. Súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu v danom prípade nebol potrebný a prípadný nesúhlas by nebol účinný, nakoľko žalobca zobral návrh späť pred prvým pojednávaním.

Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený.

Podľa § 11 ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura.

O vrátení súdneho poplatku za návrh rozhodol súd podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a vrátil žalobcovi súdny poplatok za návrh zaplatený vo výške 46,- € krátený o sumu 6,70 €, t.j. v sume 39,30 €. Poplatok bude žalobcovi vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s..

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd v prvom rade skúmal, či niektorý z účastníkov zaviniť zastavenie konania a vznikla mu preto povinnosť nahradíť trovy konania účastníkovi vystupujúcemu v konaní na druhej procesnej strane. V danom prípade žalobca zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Súd uzavrel, že zavinenie na zastavení konania nesie žalobca, nakoľko nebolo preukázané, že späťvzatie návrhu bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného v zmysle § 146 ods. 2, veta druhá O.s.p. (napr. úhradou žalovanej pohľadávky po začatí konania). Procesný úkon žalobcu (späťvzatie návrhu) mal za následok zastavenie konania, žalobca teda procesne zaviniť zastavenie konania a vznikla mu povinnosť v zmysle ust. § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. nahradíť trovy konania protistrane, t.j. žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Žalovaný si trovy konania neuplatnil, ani mu zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník podal návrh na rozhodnutie o trovách konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.), ktoré vyčíslil sumou 119,68 €. Súdu nebolo predložené iné vyčíslenie trov konania vedľajšieho účastníka vypracované v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia uznesenia o zastavení konania, preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z vyššie uvedeného vyčíslenia obsiahnutého vo vyjadrení vedľajšieho účastníka k žalobe.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa ods. 3 všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní.

Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník konania, pričom všetci účastníci v občianskom súdnom konaní majú rovnaké postavenie a musia mať rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv. Podľa Ústavy SR každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods. 2). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Ani samotná skutočnosť, že združenie je zriadené za účelom pomoci spotrebiteľom a má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je sama osebe dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené advokátom. Len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa nie je možné vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Občiansky súdny poriadok nevylučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nadväzne bola priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, nedochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu súd uzatvára, že i vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), zásadne vzniká právo na náhradu trov konania, ak stojí na strane účastníka, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 a nasl. O.s.p., pričom v rámci tejto náhrady mu vzniká i právo na náhradu trov právneho zastúpenia advokátom za podmienky, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho procesné úkony boli účelne vynaložené na obranu práv účastníka, ku ktorému pristúpil.

Súd po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia vedľajšieho účastníka dospel k záveru, že jeho vyjadrenie bolo vecné, vedúce k účelnému bráneniu práv žalovaného ako spotrebiteľa, keď vedľajší účastník správne poukázal na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok (výška úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi, neplatná inkorporačná doložka), ako aj na absenciu niektorých obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, následkom čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník sa s podaným návrhom oboznámil a upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že žalobca nemá nárok na zaplatenie žiadnej sumy od žalovaného, ktorý sa dokonca môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia zo strany žalobcu. Správne tiež vedľajší účastník na strane žalovaného poukázal na premlčanie žalovaného nároku, keď podľa listinných príloh návrhu, úver bol zosplatnený dňa 19.11.2009 a návrh bol podaný na súd až dňa 31.3.2014, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného bolo spôsobilé viesť k úspešnej obrane žalovaného, preto súd uzavrel, že vedľajší účastník na strane žalovaného má právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, keď jeho úkony neboli neúčelné ani nehospodárne. Podľa generálneho plnomocenstva zo dňa 11.8.2014, združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV splnomocnilo na svoje zastupovanie ako vedľajšieho účastníka vo všetkých právnych veciach vedených pred všeobecnými súdmi SR, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, advokáta JUDr. Bohdana Jakubisa. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 119,33 €, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 € vychádzajúc z tarifnej hodnoty 774,69 € podľa § 13a ods. 1, písm. a/, c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., režijného paušálu 8,04 € k úkonu právnej služby v roku 2014 (prevzatie a príprava právneho zastúpenia) a režijného paušálu 8,39 € k úkonu právnej služby v roku 2015 (vyjadrenie vo veci samej). V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania k rukám jeho advokáta.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)